Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2017*

Muutoksenhaku – Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus) – 58 artiklan 2 kohta – Lupa – Erityistä huolta aiheuttavat aineet – Vapautus – Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XIV muuttamisesta annettu asetus – Kromitrioksidin sisällyttäminen luvanvaraisten aineiden luetteloon

Asiassa C-651/15 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 4.12.2015,

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) ym., edustajinaan C. Mereu, avocat, ja J. Beck, solicitor,

valittajina,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan komissio, asiamiehinään K. Mifsud-Bonnici ja K. Talabér-Ritz,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

jota tukee

Ranskan tasavalta, asiamiehinään D. Colas ja J. Traband,

väliintulijana muutoksenhakuasteessa,

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), asiamiehinään W. Broere ja M. Heikkilä, ja

Assogalvanica ym., edustajinaan C. Mereu, avocat, ja M. J. Beck, solicitor,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan sekä tuomarit C. G. Fernlund (esittelevä tuomari) ja S. Rodin,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) ja 185 muuta valittajaa, joiden nimet luetellaan tämän tuomion liitteessä I (jäljempänä kaikki yhdessä VECCO ym.), vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 25.9.2015 antaman tuomion VECCO ym. v. komissio (T-360/13, EU:T:2015:695; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla kyseinen tuomioistuin hylkäsi valittajien kanteen, jossa ne vaativat kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) liitteen XIV muuttamisesta 17.4.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 348/2013 (EUVL 2013, L 108, s. 1) osittaista kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1 ja oikaisu EUVL 2007, L 136, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna 16.12.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1272/2008 (EUVL 2008, L 353, s. 1) (jäljempänä REACH-asetus), 1 artiklan, jonka otsikkona on ”Aihe ja soveltamisala”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tämän asetuksen tarkoituksena on varmistaa korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu, mukaan lukien vaihtoehtoisten keinojen edistäminen aineiden vaarojen arvioimiseksi, sekä aineiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla samalla kilpailukykyä ja innovointia edistäen.”

3 REACH-asetuksen 55 artiklan sanamuoto on seuraava:

”Tämän osaston tavoitteena on taata sisämarkkinoiden moitteeton toiminta varmistaen samalla, että erityistä huolta aiheuttavien aineiden riskit ovat asianmukaisesti hallinnassa ja että kyseiset aineet korvataan asteittain soveltuvilla vaihtoehtoisilla aineilla tai tekniikoilla, jos nämä ovat taloudellisesti ja teknisesti toteuttamiskelpoisia. Tätä varten kaikkien lupia hakevien valmistajien, maahantuojien ja jatkokäyttäjien on analysoitava vaihtoehtojen saatavuutta ja tarkasteltava niiden riskejä sekä korvaamisen teknistä ja taloudellista toteutettavuutta.”

4 REACH-asetuksen 57 artiklassa esitetään kriteerit aineiden sisällyttämiselle asetuksen liitteeseen XIV.

5 REACH-asetuksen 58 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tehtäessä päätös 57 artiklassa tarkoitettujen aineiden sisällyttämisestä liitteeseen XIV tällainen päätös on tehtävä 133 artiklan 4 [kohdassa] tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Päätöksessä on täsmennettävä kunkin aineen osalta:

a) aineen tunnistetiedot siten kuin liitteessä VI olevassa 2 jaksossa täsmennetään;

b) edellä 57 artiklassa tarkoitettu aineen sisäinen ominaisuus (sisäiset ominaisuudet);

– –

d) ajanjaksot, joiden kuluttua tiettyjä käyttöjä on mahdollisesti tarkasteltava uudelleen;

e) käytöt tai käyttökategoriat, jotka on mahdollisesti vapautettu lupavaatimuksesta, ja tällaisille vapautuksille mahdollisesti asetetut ehdot.

2. Käytöt tai käyttökategoriat voidaan vapauttaa lupavaatimuksesta edellyttäen, että riski on asianmukaisesti hallinnassa voimassa olevan yhteisön erityislainsäädännön, jossa asetetaan ihmisten terveyden tai ympäristön suojeluun liittyvät vähimmäisvaatimukset aineen käytölle, pohjalta. Tällaisia vapautuksia myönnettäessä on otettava huomioon erityisesti aineen luonteeseen liittyvä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvan riskin suhteellisuus esimerkiksi, jos fyysinen olomuoto vaikuttaa riskin suuruuteen.

– –”

6 REACH-asetuksen 60–64 artikla koskevat lupien myöntämismenettelyä.

Asian tausta

7 Valituksenalaisen tuomion 1–9 kohdasta ilmenee, että kromitrioksidi on sisällytetty asetuksella N:o 348/2013 REACH-asetuksen liitteeseen XIV ilman, että sen osalta olisi myönnetty REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vapautusta tämän aineen tietyille käytöille tai käyttökategorioille.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

8 VECCO ym. nostivat 8.7.2013 kanteen, jossa ne vaativat asetuksen N:o 348/2013 osittaista kumoamista. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen valituksenalaisella tuomiolla ja määräsi, että VECCO ym. vastaavat oikeudenkäyntikuluista.

Asianosaisten vaatimukset unionin tuomioistuimessa

9 VECCO ym. vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja antamaan niiden kanteesta aineellisen ratkaisun tai palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimeen aineellisen ratkaisun antamista varten.

10 Euroopan komissio vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja määrää, että VECCO ym. korvaavat oikeudenkäyntikulut.

11 Ranskan tasavalta, joka on hyväksytty väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia, ja Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), joka tuki ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijana komission vaatimuksia, vaativat unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksen.

Valituksen tarkastelu

12 VECCO ym. vetoavat kolmeen valitusperusteeseen. Ensimmäinen ja toinen valitusperuste koskevat REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan rikkomista. Kolmas valitusperuste perustuu arviointivirheeseen. Toiseen ja kolmanteen valitusperusteeseen on vedottu toissijaisesti siinä tapauksessa, että ensimmäinen valitusperuste hyväksytään.

Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan rikkomista

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

13 Ensimmäinen valitusperuste kohdistuu valituksenalaisen tuomion 28–53 kohtaan, joissa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7.4.1998 annettu neuvoston direktiivi 98/24/EY (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL 1998, L 131, s. 11) tai työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/37/EY (kuudes neuvoston direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan l kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EUVL 2004, L 158, s. 50) muodosta REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ”yhteisön erityislainsäädäntöä”, jossa asetetaan ”vähimmäisvaatimukset”. VECCO ym. katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut tätä säännöstä virheellisesti.

14 Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt VECCO ym:iden mukaan valituksenalaisen tuomion 40–44 ja 50–53 kohdassa oikeudellisen virheen rajoittaessaan REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädetyn vapautuksen ulottuvuuden yksistään sellaisiin johdetun oikeuden instrumentteihin, jotka koskevat määrättyjä tai nimenomaisesti nimettyjä aineita.

15 VECCO ym:iden mukaan REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta aineisiin vaan aineiden käyttöihin. Näin ollen ei ole välttämätöntä, että kyseiset aineet olisi erityisesti mainittu kyseessä olevassa lainsäädännössä. VECCO ym. korostavat tältä osin, että ECHA on todennut asiakirjassa, jonka nimenä on ”Preparation of draft Annex XIV entries for the third recommandation of substances to be included in Annex XIV – General Approach” (Luonnoksen laatiminen liitteeseen XIV sisällytettävistä aineista – Yleinen lähestymistapa), että vapautuksen piiriin kuuluvien käyttöjen edellytyksenä on muun muassa aineen vaarallisuusluokittelu (syöpää aiheuttava, perimää vaurioittava tai lisääntymiselle vaarallinen aine). Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 41 kohdassa, tämä tulkinta ei voi vaarantaa vakavasti REACH-asetuksella vahvistettua tarkoitusta tai toimintaa.

16 VECCO ym. väittävät, että REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan tarkoituksen takia on kysyttävä ensiksi, riittääkö unionin lainsäädäntö varmistamaan riskien asianmukaisen hallinnan. Tässä säännöksessä säädetyt kolme kriteeriä – jotka koskevat sellaisen ”yhteisön erityislainsäädännön” voimassaoloa, jossa asetetaan ”vähimmäisvaatimukset”, jotka johtavat siihen, että ”riski on asianmukaisesti hallinnassa” – on näin ollen arvioitava yhdessä tämän tarkoituksen valossa eikä erillään, kuten unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt.

17 VECCO ym:iden mukaan REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan oikean tulkinnan olisi pitänyt johtaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ensimmäiseksi tutkinut, ovatko direktiivit 98/24 ja 2004/37 ”erityisiä” kyseisessä pintakäsittely- ja galvanointiteollisuudessa tapahtuvan kromitrioksidin käytön osalta, olisi toiseksi – siinä tapauksessa, että näin on – arvioinut, asetetaanko tässä voimassa olevassa lainsäädännössä ”vähimmäisvaatimukset”, ja olisi kolmanneksi tarkistanut, riittävätkö nämä vähimmäisvaatimukset aiheutuneiden riskien hallitsemiseen.

18 VECCO ym. katsovat ensimmäisestä REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädetystä kriteeristä, joka koskee unionin ”erityisen” lainsäädännön voimassaoloa, että tämä kriteeri täyttyy, koska käyttö tai käyttökategoriat, joille vapautusta on pyydetty, eli pinnoitusprosessit ja galvanointi, joissa käytetään kromitrioksidia, kuuluvat direktiivissä 98/24 tarkoitettuihin käyttöihin ja siten direktiivin 2004/37 alaisuuteen aineena, joka on luokiteltu syöpää aiheuttavaksi.

19 VECCO ym. toteavat tässä säännöksessä mainitusta toisesta kriteeristä, että unionin yleinen tuomioistuin on luetellut osuvasti valituksenalaisen tuomion 37 ja 43 kohdassa direktiiveissä 98/24 ja 2004/37 vahvistetut ”vähimmäisvaatimukset”. Kyseinen tuomioistuin on kuitenkin laiminlyönyt arvioida, voidaanko näillä vaatimuksilla konkreettisesti hallita asianmukaisesti pinnoite- ja galvanointiteollisuudessa työskenteleville työntekijöille aiheutuvia riskejä.

20 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valittajien mukaan virheellisesti valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa, että direktiivissä 98/24 ainoastaan luodaan yleiset puitteet, koska siinä määritellään sellaisille työnantajille, jotka altistavat työntekijöitään kemiallisille riskeille, kuuluvat tehtävät. Unionin yleinen tuomioistuin oli lisäksi katsonut valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, että koska direktiivissä 98/24 ei ole vahvistettu työperäisen altistumisen enimmäisarvoa kyseiselle aineelle, direktiivin ei voida katsoa sisältävän REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ”vähimmäisvaatimuksia”.

21 VECCO ym:iden mukaan enimmäisarvojen vahvistaminen työperäiselle altistumiselle ei ole ainoa eikä paras metodi kemiallisten riskien hallintaa varten. Se, että kromitrioksidille ei ole vahvistettu tällaisia enimmäisarvoja, ei riitä siihen, että olisi katsottava, että direktiiveissä ei aseteta REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ”vähimmäisvaatimuksia”.

22 VECCO ym. arvostelevat riskien asianmukaista hallintaa koskevan kriteerin osalta valituksenalaisen tuomion 64 kohtaa, jossa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kriteerin täyttymisen tarkistaminen oli mahdotonta, koska sellainen yhteisön erityislainsäädäntö, jossa asetetaan vähimmäisvaatimukset, puuttui. Tällaisessa ”pintapuolisessa” tulkinnassa jätetään oikeudellisesti ottamatta huomioon REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan yleinen tavoite ja näin ollen kaikki käsittelyn aikana esitetyt todisteet, joiden tarkoituksena on osoittaa, että pinnoite- ja galvanointiteollisuudessa työskenteleville työntekijöille aiheutuvat, kromitrioksidin käyttöön liittyvät riskit ovat asianmukaisesti hallinnassa unionin lainsäädännön johdosta.

23 Komissio hylkää VECCO ym:iden ehdottaman tulkinnan, jonka mukaan REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohtaa sovelletaan käyttöihin eikä aineisiin. Kyseinen toimielin hyväksyy unionin yleisen tuomioistuimen päättelyn, jonka mukaan direktiivien 98/24 ja 2004/37 kattamia käyttöjä ei ollut tarpeen tutkia, koska nämä direktiivit eivät ole erityisiä kromitrioksidin osalta.

24 ECHA yhtyy komission argumentaatioon. Lainsäätäjä ei ole säätänyt lupamenettelystä myönnettävästä automaattisesta vapautuksesta kaikkien direktiivien 98/24 ja 2004/37 kattamien käyttöjen osalta.

25 Samaa mieltä on Ranskan hallitus, joka katsoo, että direktiivit 98/24 ja 2004/37 eivät ole yhteisön erityislainsäädäntöjä, joissa aineen käytölle asetetaan ihmisten terveyden tai ympäristön suojeluun liittyvät vähimmäisvaatimukset REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

26 Ensimmäiseen valitusperusteeseen vastaamista varten on palautettava mieleen se asiayhteys, jossa REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädettyä vapautusjärjestelmää sovelletaan.

27 REACH-asetuksen 1 artiklan 1 kohdasta ilmenee tämän osalta, että asetuksella pyritään varmistamaan korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu, mukaan lukien vaihtoehtoisten keinojen edistäminen aineiden vaarojen arvioimiseksi, sekä aineiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla samalla

kilpailukykyä ja innovointia edistäen. Tätä varten mainitussa asetuksessa otetaan käyttöön kemikaalien integroitu valvontajärjestelmä, joka sisältää niiden rekisteröinnin, niiden arvioinnin sekä niiden sallimisen ja niiden käyttämisen mahdolliset rajoitukset (ks. mm. tuomio 15.3.2017, Polynt v. ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 20 kohta).

28 Kuten muun muassa REACH-asetuksen johdanto-osan 69 ja 70 perustelukappaleessa korostetaan, kyseisessä asetuksessa kiinnitetään erityistä huomiota niin sanottuihin ”erityistä huolta” aiheuttaviin aineisiin. Kyseisiin aineisiin sovelletaan nimittäin REACH-asetuksen VII osastossa säädettyä lupajärjestelmää. Mainitun asetuksen 55 artiklasta ilmenee, että kyseisellä menettelyllä on tarkoitus ”taata sisämarkkinoiden moitteeton toiminta varmistaen samalla, että erityistä huolta aiheuttavien aineiden riskit ovat asianmukaisesti hallinnassa ja että kyseiset aineet korvataan asteittain soveltuvilla vaihtoehtoisilla aineilla tai tekniikoilla, jos nämä ovat taloudellisesti ja teknisesti toteuttamiskelpoisia” (ks. mm. tuomio 15.3.2017, Polynt v. ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 21 kohta).

29 Kyseisen lupajärjestelmän mukainen ensimmäinen vaihe on tunnistamismenettely, jossa erityistä huolta aiheuttavat aineet tunnistetaan REACH-asetuksen 57 artiklassa ilmaistujen kriteerien perusteella. Toinen vaihe on kyseisten aineiden sisällyttäminen kyseisen asetuksen liitteenä XIV olevaan luvanvaraisten aineiden luetteloon, ja kolmas ja viimeinen vaihe koskee menettelyä mahdollisen luvan myöntämiseksi erityistä huolta aiheuttavalle aineelle (ks. mm. tuomio 15.3.2017, Polynt v. ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 22 kohta).

30 REACH-asetuksen VII osastossa säädetyn lupajärjestelmän ja unionin muiden sellaisten lainsäädännössä annettujen säännösten tai hallinnollisten säännösten välisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi, joiden tarkoituksena on suojella ihmisten terveyttä tai ympäristöä kemikaalien käytössä syntyviltä riskeiltä, REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa sallitaan, että tietyt käytöt tai käyttökategoriat voidaan vapauttaa lupavaatimuksesta ”edellyttäen, että riski on asianmukaisesti hallinnassa voimassa olevan yhteisön erityislainsäädännön, jossa asetetaan ihmisten terveyden tai ympäristön suojeluun liittyvät vähimmäisvaatimukset aineen käytölle, pohjalta”.

31 Tästä säännöksestä käy selvästi ilmi, että tietyt erityistä huolta aiheuttavat aineen käytöt tai käyttökategoriat voidaan vapauttaa lupavaatimuksesta silloin, jos kaksi edellytystä täyttyy. Molemmat edellytykset koskevat yhtäältä sitä, että on olemassa sellainen ”voimassa oleva yhteisön erityislainsäädäntö, jossa asetetaan ihmisten terveyden tai ympäristön suojeluun liittyvät vähimmäisvaatimukset aineen käytölle”, ja toisaalta sitä, että ”riski on asianmukaisesti hallinnassa” tämän lainsäädännön pohjalta. Säännöksen sanamuodosta käy myös selvästi ilmi, että edellytykset ovat kumulatiivisia, joten – kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 32 ja 64 kohdassa – vapautuksen epäämiseen riittää, että pelkästään toinen näistä edellytyksistä jää täyttymättä.

32 Lisäksi tätä säännöstä on tulkittava suppeasti sen poikkeusluonteen takia.

33 Siihen vastaamista varten, kuuluvatko direktiivit 98/24 ja 2004/37 ensimmäiseen näistä edellytyksistä, on ratkaistava, voidaanko nämä direktiivit katsoa sellaiseksi erityislainsäädännöksi, jossa asetetaan ihmisten terveyden tai ympäristön suojeluun liittyvät vähimmäisvaatimukset aineen käytölle.

34 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tämän ilmaisun ”erityislainsäädäntö”, jota ei ole määritelty REACH-asetuksessa, merkitys ja ulottuvuus on määriteltävä sen tavanomaisen merkityksen mukaan, joka sillä on yleiskielessä, ottaen samalla huomioon se asiayhteys, jossa sitä käytetään, ja sen lainsäädännön tavoitteet, johon se kuuluu (ks. analogisesti tuomio 24.6.2015, Hotel Sava Rogaška, C-207/14, EU:C:2015:414, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Adjektiivin ”erityinen” tavanomainen merkitys viittaa yleiskielessä siihen, mikä on erityistä tapaukselle, mikä on sille ominaista ja mikä erottaa sen muista tapauksista, ja se voi näin olla vastakohta sille, mikä on yleistä. Tämän tavanomaisen merkityksen mukaisesti REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa

käytettyä ilmaisua ”erityislainsäädäntö” on tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan ainakin kaikkia direktiivejä tai asetuksia, joissa annetaan erityissääntöjä kyseisen aineen osalta. Tämä ilmaisu on ymmärrettävä vastakohtana sellaiselle lainsäädännölle, jossa säännellään yleisellä ja abstraktisella tavalla määriteltyä aineryhmää tai käyttökategoriaa.

36 VECCO ym. katsovat kuitenkin, että REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädetty vapautus kohdistuu käyttöön tai käyttökategorioihin mutta ei aineisiin. Tästä seuraa niiden mukaan, että sen ratkaisemista varten, voidaanko tätä vapautusta soveltaa, ei olisi niinkään valvottava sitä, onko kyseinen aine nimenomaisesti mainittu kyseisessä lainsäädännössä, vaan olisi tarkistettava, voidaanko tällä lainsäädännöllä käytännössä hallita asianmukaisesti tämän aineen käyttöön tai käyttökategorioihin yhdistettyjä riskejä. Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen VECCO ym:iden mukaan tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että direktiivit 98/24 ja 2004/37 eivät muodosta erityislainsäädäntöä, jossa asetetaan vähimmäisvaatimukset, sillä perusteella, että näissä direktiiveissä ei mainita nimenomaisesi kromitrioksidia.

37 Vaikka on niin, että REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virke ei viittaa aineen käsitteeseen vaan ainoastaan käytön tai käyttökategorioiden käsitteeseen, vapautusmekanismi edellyttää aineen ja sen käytön tai käyttökategorioiden välillä olevaa erottamatonta yhteyttä.

38 REACH-asetuksella pyritään nimittäin, kuten sen nimestä ja yleisestä rakenteesta ilmenee, sääntelemään aineita. Asetuksen VII osaston lupajärjestelmä on tarkoitettu erityisesti sellaisia aineita varten, jotka katsotaan niiden sisäisten ominaisuuksien takia erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi ja jotka on tästä syystä lopulta korvattava.

39 Kuten kyseisen asetuksen 55 artiklasta käy ilmi, nämä aineet saadaan saattaa markkinoille ainoastaan sellaisen luvan perusteella, jolla pyritään takamaan, että niiden käytöstä aiheutuvat riskit ovat asianmukaisesti hallinnassa. Tästä syystä on ennen asetuksen 60 artiklassa tarkoitetun luvan myöntämistä suoritettava riskien arviointi asetuksen 64 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

40 Lisäksi päätöksessä, jolla aine sisällytetään REACH-asetuksen liitteeseen XIV, on asetuksen 58 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaan täsmennettävä muun muassa käytöt tai käyttökategoriat, jotka on mahdollisesti vapautettu lupavaatimuksesta, ja tällaisille vapautuksille mahdollisesti asetetut ehdot.

41 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on aivan oikein todennut valituksenalaisen tuomion 41 ja 44 kohdassa, VECCO ym:iden ehdottama REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan tulkinta merkitsisi erityisesti sen hyväksymistä, että kaikki syöpää aiheuttavat kategorian I tai II aineet täytyisi vapauttaa lupavaatimuksesta niiden työympäristössä tapahtuvan käytön osalta sillä perusteella, että direktiivissä 2004/37 säännellään tätä käyttötyyppiä kaikkien syöpää aiheuttavien aineiden osalta. Tällainen tulkinta on yhteensopimaton REACH-asetuksen VII osastossa säädetyn lupajärjestelmän sanamuodon ja tarkoituksen kanssa siltä osin kuin kyse on erityistä huolta aiheuttavista aineista, kuten syöpää aiheuttavista kategorian I ja II aineista.

42 Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen todettuaan ensin aivan oikein, että direktiiveihin 98/24 ja 2004/37 ei sisälly yhtään varsinaisesti kromitrioksidia koskevaa säännöstä, jossa asetetaan ihmisten terveyden tai ympäristön suojeluun liittyvät vähimmäisvaatimukset tämän aineen käytölle, todennut valituksenalaisen tuomion 37–45 kohdassa esitettyjen perusteiden perusteella oikeudellista virhettä tekemättä, että nämä direktiivit eivät muodosta ”erityislainsäädäntöä” REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen voinut perustellusti päätyä valituksenalaisen tuomion 63 kohdassa siihen, että ensimmäinen tässä säännöksessä vaadituista kahdesta edellytyksestä ei ollut täyttynyt, ja perustella siten valituksenalaisen tuomion 66 kohdassa sen, että REACH-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan loukkaamisesta esitetty kanneperuste hylättiin.

43 Tästä seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on pelkästään tästä syystä hylättävä perusteettomana.

44 Toiseen ja kolmanteen valitusperusteeseen on vedottu toissijaisesti siinä tapauksessa, että ensimmäinen valitusperuste hyväksytään. Koska ensimmäinen valitusperuste on hylätty, toinen ja kolmas valitusperuste on hylättävä tehottomina.

Oikeudenkäyntikulut

45 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

46 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan asiassa väliintulijoina olleet jäsenvaltiot ja toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

47 Saman työjärjestyksen 184 artiklan 4 kohdassa säädetään, että unionin tuomioistuin voi määrätä, että ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijana esiintynyt taho, joka on osallistunut asian käsittelyn kirjalliseen tai suulliseen vaiheeseen unionin tuomioistuimessa, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

48 Koska komissio on vaatinut VECCO ym:iden velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja nämä ovat hävinneet asian, niiden on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

49 Väliintulijana oleva Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

50 ECHA, joka oli väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) ja muut valittajat, joiden nimet luetellaan tämän tuomion liitteessä I, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.**

3) **Ranskan tasavalta ja Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset

LIITE I

Valittajien luettelo

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (**VECCO**), kotipaikka Memmingen (Saksa),

Adolf Krämer GmbH & Co. KG, kotipaikka Ulm (Saksa),

AgO Argentum GmbH Oberflächenveredelung, kotipaikka Nürnberg (Saksa),

Alfred Kruse GmbH Metallveredelungen, kotipaikka Langenfeld (Saksa),

AL-Oberflächenveredelungsgesellschaft mbH, kotipaikka Wuppertal (Saksa),

Anke GmbH & Co. KG Oberflächentechnik, kotipaikka Essen (Saksa),

ATC Armoloy Technology Coatings GmbH & Co. KG, kotipaikka Mosbach (Saksa),

August Schröder GmbH & Co. KG Oberflächenveredelung, kotipaikka Hemer (Saksa),

August Sure KG, kotipaikka Lüdenscheid (Saksa),

Baaske Oberflächenveredelung GmbH, kotipaikka Wuppertal,

Hartchrom-Beck GmbH, kotipaikka Güglingen (Saksa),

Bredt GmbH, kotipaikka Meschede (Saksa),

Breidert Galvanic GmbH, kotipaikka Darmstadt (Saksa),

Chrom-Müller Metallveredelung GmbH, kotipaikka Oberndorf am Neckar (Saksa),

Chrom-Schmitt GmbH & Co. KG, kotipaikka Baden-Baden (Saksa),

C. Hübner GmbH, kotipaikka Marktoberdorf (Saksa),

C. W. Albert GmbH & Co. KG, kotipaikka Hemer-Bredenbruch (Saksa),

Detlef Bingen GmbH, kotipaikka Langenfeld,

Dittes Oberflächentechnik GmbH, kotipaikka Keltern (Saksa),

Duralloy Süd GmbH, kotipaikka Villingen-Schwenningen (Saksa),

Durochrom-Bogatzki, kotipaikka Oberndorf am Neckar,

Metallveredelung Emil Weiß GmbH & Co. KG, kotipaikka Mitwitz (Saksa),

Ewald Siodla Metallveredelungsgesellschaft mbH, kotipaikka Witten (Saksa),

Flügel CSS GmbH & Co. KG, kotipaikka Solingen (Saksa),

Fritz Zehnle Galvanische Anstalt, Inh. Gerd Joos eK, kotipaikka Triberg (Saksa),

Galvanoform Gesellschaft für Galvanoplastik mbH, kotipaikka Lahr (Saksa),

Galvano Herbert Geske eK, kotipaikka Solingen,

Galvanotechnik Friedrich Holst GmbH, kotipaikka Hampuri (Saksa),

Galvano Weis, Weis GmbH & Co., Galvanische Werkstätte KG, kotipaikka Emmering (Saksa),

gebr. böge Metallveredelungs GmbH, kotipaikka Hampuri,

Hans Giesbert GmbH & Co. KG, kotipaikka Mömbris (Saksa),

Groz-Beckert KG, kotipaikka Albstadt (Saksa),

GTW GmbH, kotipaikka Werl (Saksa),

GWC Coating GmbH, kotipaikka Villingen-Schwenningen,

Hartchrom Beuthel GmbH, kotipaikka Schwelm (Saksa),

Hartchrom Erb GmbH, kotipaikka Weiterstadt (Saksa),

Hartchrom GmbH, kotipaikka Karlsruhe (Saksa),

Hartchrom GmbH Werner Kreuz, kotipaikka Blumberg (Saksa),

Hartchrom Schoch GmbH, kotipaikka Sternenfels (Saksa),

Hartchrom Teikuro Automotive GmbH, kotipaikka Sternenfels,

Heine Optotechnik GmbH & Co. KG, kotipaikka Herrsching (Saksa),

Heinrich Schnarr GmbH Metallveredlungswerk, kotipaikka Mainaschaff (Saksa),

Heinrich Schulte Söhne GmbH & Co. KG, kotipaikka Arnsberg (Saksa),

Heinz Daurer und Söhne GmbH & Co. KG Metall-Veredelung-Lampertheim, kotipaikka Lampertheim (Saksa),

Helmut Gossmann Metallveredelungs-GmbH, kotipaikka Goldbach (Saksa),

Henry Gevekoth GmbH, kotipaikka Hampuri,

Heyer GmbH Oberflächentechnik, kotipaikka Lübeck (Saksa),

HFJ Galvano Kiel GmbH, kotipaikka Kiel (Saksa),

Hueck Engraving GmbH & Co. KG, kotipaikka Viersen (Saksa),

Imhof Hartchrom GmbH, kotipaikka Karlstadt (Saksa),

Johannes Jander GmbH & Co. KG Metalloberflächenveredelung, kotipaikka Iserlohn (Saksa),

Johann Maffei GmbH & Co. KG, kotipaikka Iserlohn-Simmern (Saksa),

Kesseböhmer Beschlagsysteme GmbH & Co. KG, kotipaikka Bad Essen (Saksa),

Knipex-Werk C. Gustav Putsch KG, kotipaikka Wuppertal,

Kreft & Röhrig GmbH, kotipaikka Troisdorf-Friedrich-Wilhelms Hütte (Saksa),

Kriebel Metallveredelung GmbH, kotipaikka Kirschfurt (Saksa),

LKS Kronenberger GmbH Metallveredlungswerk, kotipaikka Seligenstadt (Saksa),

Kunststofftechnik Bernt GmbH, kotipaikka Kaufbeuren (Saksa),

L B – Oberflächentechnik GmbH, kotipaikka Wuppertal,

Linder Metallveredelungsgesellschaft mbH, kotipaikka Albstadt (Saksa),

Metallisierwerk Peter Schreiber GmbH, kotipaikka Düsseldorf (Saksa),

Montanhydraulik GmbH, kotipaikka Holzwickede (Saksa),

Morex SpA, kotipaikka Crespano del Grappa (Italia),

Motoren-Sauer Instandsetzungs-GmbH, kotipaikka Hösbach (Saksa),

MSC/Copperflow Ltd, kotipaikka Bolton, Greater Manchester (Yhdistynyt kuningaskunta),

Neumeister Hydraulik GmbH, kotipaikka Neuenstadt am Kocher (Saksa),

Nießer Metallveredelung GmbH, kotipaikka Röthenbach an der Pegnitz (Saksa),

Norddeutsche Hartchrom GmbH & Co. KG, kotipaikka Ganderkesee (Saksa),

Oberflächenzentrum Elz GmbH, kotipaikka Limburg (Saksa),

OK Oberflächenveredelung GmbH & Co. KG, kotipaikka Sundern (Saksa),

OTH Oberflächentechnik Hagen GmbH & Co. KG, kotipaikka Hagen (Saksa),

OT Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, kotipaikka Schwerin (Saksa),

Präzisionsgalvanik GmbH Wolfen, kotipaikka Bitterfeld-Wolfen (Saksa),

Rahrbach GmbH, kotipaikka Heiligenhaus (Saksa),

Rudolf Clauss GmbH & Co. KG Metallveredlung, kotipaikka Mülheim an der Ruhr (Saksa),

Rudolf Jatzke Galvanik-Hartchrom Günter Holthöfer GmbH & Co. KG, kotipaikka Bielefeld (Saksa),

Schaeffler Technologies AG & Co. KG, kotipaikka Herzogenaurach (Saksa),

Scherer GmbH, kotipaikka Haslach im Kinzigtal (Saksa),

Schmitz Hydraulikzylinder GmbH, kotipaikka Büttelborn (Saksa),

Schnarr Metallveredlung GmbH, kotipaikka Waiblingen (Saksa),

Schornberg Galvanik GmbH, kotipaikka Lippstadt (Saksa),

Robert Schrubstock GmbH & Co. KG, kotipaikka Velbert (Saksa),

Schulte Hartchrom GmbH, kotipaikka Arnsberg,

Schwing GmbH, kotipaikka Sankt Stefan im Lavanttal (Itävalta),

Silit-Werke GmbH & Co. KG, kotipaikka Riedlingen (Saksa),

Steinbach & Vollmann GmbH & Co. KG, kotipaikka Heiligenhaus,

Strötzel Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, kotipaikka Hildesheim (Saksa),

Süss Oberflächentechnik GmbH, kotipaikka Wetzlar (Saksa),

Thoma Metallveredelung GmbH, kotipaikka Heimertingen (Saksa),

Viemetall Viersener Metallveredlung Pottel GmbH & Co. KG, kotipaikka Viersen (Saksa),

Walzen-Service-Center GmbH, kotipaikka Oberhausen (Saksa),

Wavec GmbH, kotipaikka Eisenhüttenstadt (Saksa),

Wilhelm Bauer GmbH & Co. KG, kotipaikka Hannover (Saksa),

Willy Remscheid Galvanische Anstalt GmbH, kotipaikka Solingen,

Willy Remscheid Kunststofftechnik GmbH, kotipaikka Velbert,

Wiotec, Inhaber Udo Wilmes eK, kotipaikka Ense (Saksa),

Wissing Hartchrom GmbH, kotipaikka Lohmar (Saksa),

alfi GmbH Isoliergefäße, Metall- und Haushaltswaren, kotipaikka Wertheim (Saksa),

BIA Kunststoff- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, kotipaikka Solingen,

Siegfried Boner eK, kotipaikka Villingen-Schwenningen,

Bruchmühlbacher Galvanotechnik (BG) GmbH, kotipaikka Bruchmühlbach-Miesau (Saksa),

C + C Krug GmbH, kotipaikka Velbert,

Collini GmbH, kotipaikka Aperg (Saksa),

Collini Gesellschaft mbH, kotipaikka Hohenems (Itävalta),

Collini GmbH, kotipaikka Marchtrenk (Itävalta),

ColliniWien GmbH, kotipaikka Wien (Itävalta),

Federal-Mogul TP Europe GmbH & Co KG, kotipaikka Burscheid (Saksa),

Fischer GmbH & Co. surface technologies KG, kotipaikka Katzenelnbogen (Saksa),

Friederici Oberflächenveredlung GmbH, kotipaikka Iserlohn,

Galvano Wittenstein GmbH, kotipaikka Solingen,

Gedore-Werkzeugfabrik GmbH & Co. KG, kotipaikka Remscheid (Saksa),

Gerhardi Kunststofftechnik GmbH, kotipaikka Lüdenscheid,

Gosma – Werkzeugfabrik und Metallveredelung Weber GmbH, kotipaikka Gosheim (Saksa),

Hartchrom-Meuter Ernst Meuter GmbH & Co. KG, kotipaikka Solingen,

Hartchrom Spezialbeschichtung Winter GmbH, kotipaikka Treuen (Saksa),

Hasler AG, Aluminiumveredlung, kotipaikka Turgi (Sveitsi),

Hartchrom Haslinger Oberflächentechnik GmbH, kotipaikka Linz (Itävalta),

Hentschel Harteloxal GmbH & Co. KG, kotipaikka Schorndorf (Saksa),

Kammin Metallveredelung KG, kotipaikka Friesenheim (Saksa),

Karl-Heinz Bauer GmbH Galvanische Anstalt, kotipaikka Ispringen (Saksa),

Maschinenfabrik KBA-Mödling AG, kotipaikka Maria Enzersdorf (Itävalta),

Albert Kißling Galvanische Werke GmbH, kotipaikka Neusäß (Saksa),

KME Saksa GmbH & Co. KG, kotipaikka Osnabrück (Saksa),

Lahner KG, kotipaikka Brunn am Gebirge (Itävalta),

Liebherr-Aerospace Lindenberg GmbH, kotipaikka Lindenberg (Saksa),

MTU Aero Engines AG, kotipaikka München (Saksa),

MTU Maintenance Hannover GmbH, kotipaikka Langenhagen (Saksa),

Münze Österreich AG, kotipaikka Wien,

Nehlsen-BWB Flugzeug-Galvanik Dresden GmbH & Co. KG, kotipaikka Dresden (Saksa),

Orbis Will GmbH + Co. KG, kotipaikka Ahaus (Saksa),

Riag Oberflächentechnik AG, kotipaikka Wängi (Sveitsi),

Franz Rieger Metallveredlung, kotipaikka Steinheim am Albuch (Saksa),

Saxonia Galvanik GmbH, kotipaikka Halsbrücke (Saksa),

Schweizer Galvanotechnic GmbH & Co. KG, kotipaikka Heilbronn (Saksa),

G. Schwepper Beschlag GmbH & Co, kotipaikka Heiligenhaus,

R. Spitzke Oberflächen- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, kotipaikka Barsbüttel (Saksa),

Stahl Judenburg GmbH, kotipaikka Judenburg (Itävalta),

VTK Veredelungstechnik Krieglach GmbH, kotipaikka Krieglach (Itävalta),

STI Surface Technologies International Holding AG, kotipaikka Steinach (Sveitsi),

Witech GmbH, kotipaikka Remscheid,

Kurt Zecher GmbH, kotipaikka Paderborn (Saksa),

De Martin AG, Metallveredelung, kotipaikka Wängi,

Hattler & Sohn GmbH, kotipaikka Villingen-Schwenningen,

Alfacrom 2000 Srl, kotipaikka Fiume Veneto (Italia),

F.LLI Angelini Sud Srl, kotipaikka Arzano (Italia),

Bertola Srl, kotipaikka Marene (Italia),

Bugli Srl, kotipaikka Scandicci (Italia),

Burello Srl, kotipaikka Pavia di Udine (Italia),

Galvanica CMB Di Bittante Franco EC Snc, kotipaikka Scorzé (Italia),

Casprini Gruppo Industriale SpA, kotipaikka Cavrilia (Italia),

CFG Rettifiche Srl, kotipaikka Argenta (Italia),

CIL – Cromatura e Rettifica Srl, kotipaikka Esine (Italia),

Cromatura Dura Srl, kotipaikka Lozza (Italia),

Cromital Srl, kotipaikka Parma (Italia),

Cromoflesch Di Bolletta Giuseppe & C. Snc, kotipaikka Salzano (Italia),

Cromogalante Srl, kotipaikka Padova (Italia),

Cromotrevigiana Srl, kotipaikka Ponzano Veneto (Italia),

Elezinco Srl, kotipaikka Castelfidardo (Italia),

Galvanica Nobili Srl, kotipaikka Marano sul Panaro (Italia),

Galvanotecnica Vignati Srl, kotipaikka Canegrate (Italia),

Galvitek Srl, kotipaikka Verona (Italia),

Gilardoni Vittorio Srl, kotipaikka Mandello del Lario (Italia),

Industria Galvanica Dalla Torre Ermanno e Figli Srl, kotipaikka Villorba (Italia),

La Galvanica Trentina Srl, kotipaikka Rovereto (Italia),

Nicros Srl, kotipaikka Conegliano (Italia),

OCM Di Liboà Mauro & C. Snc, kotipaikka Mondovì (Italia),

Rubinetterie Zazzeri SpA, kotipaikka Incisa Valdarno (Italia),

Silga SpA, kotipaikka Castelfidarno (Italia),

Surcromo Di Suttora Marco, kotipaikka Pieve Emanuele (Italia),

Tobaldini SpA, kotipaikka Altavilla Vicentina (Italia),

Tre Albi SNC Di Trentin Silvano Bittante Mario & Albanese Giancarlo, kotipaikka Vedelago (Italia),

Adolf Boos GmbH & Co. KG, kotipaikka Iserlohn,

Henkel Beiz- und Elektropoliertechnik GmbH & Co. KG, kotipaikka Waidhofen an der Thaya (Itävalta),

Saueressig GmbH & Co. KG, kotipaikka Vreden (Saksa),

Saueressig Polska sp. z o.o., kotipaikka Tarnowo Podgórne (Puola),

Wetzel GmbH, kotipaikka Grenzach-Wyhlen (Saksa),

Wetzel sp. z o.o., kotipaikka Duchnów (Puola),

Apex Cylinders Ltd, kotipaikka Bristol (Yhdistynyt kuningaskunta),

Federal-Mogul Burscheid GmbH, kotipaikka Burscheid,

Federal-Mogul Friedberg GmbH, kotipaikka Friedberg (Saksa),

Federal-Mogul Vermögensverwaltungs-GmbH, kotipaikka Burscheid,

Federal-Mogul Operations Ranska SAS, kotipaikka Saint-Jean-de-la-Ruelle (Ranska),

Dietmar Schrick GmbH, kotipaikka Solingen,

Cromatura Dalla Torre Sergio Snc Di Dalla Torre Sergio EC, kotipaikka Breda di Tiave (Italia),

Hartchromwerk Brunner AG, kotipaikka Sankt Gallen (Sveitsi),

Schulz Hartchrom GmbH, kotipaikka Hampuri.

LIITE II

Luettelo väliintulijoista ensimmäisessä oikeusasteessa

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA),

Assogalvanica, kotipaikka Padova,

Ecometal, kotipaikka Treviso (Italia),

Comité européen pour le traitement de surface (CETS), kotipaikka Louvain (Belgia),

Österreichische Gesellschaft für Oberflächentechnik (AOT), kotipaikka Wien,

Surface Engineering Association (SEA), kotipaikka Birmingham (Yhdistynyt kuningaskunta),

Zentralverband Oberflächentechnik eV (ZVO), kotipaikka Hilden (Saksa),

Eco-Chim Galvanotecnica di Antoniazzi G. & C. Snc, kotipaikka Codognè (Italia),

Heiche Oberflächentechnik GmbH, kotipaikka Schwaigern (Saksa),

Schwäbische Härtetechnik Ulm GmbH & Co. KG, kotipaikka Ulm,

Trattamento superfici metalliche Srl (TSM), kotipaikka Schio (Italia),

Aros Hydraulik GmbH, kotipaikka Memmingen,

Berndorf Band GmbH, kotipaikka Berndorf (Itävalta),

Eberhard Derichs Maschinen- und Apparatebau GmbH, kotipaikka Krefeld (Saksa),

Friedrich Fausel Metalldrückerei, kotipaikka Herrlingen (Saksa),

Goldhofer AG, kotipaikka Memmingen,

Heidelberger Druckmaschinen AG, kotipaikka Heidelberg (Saksa),

Huhtamaki Flexible Packaging Saksa GmbH & Co. KG, kotipaikka Ronsberg (Saksa),

ITW Automotive Products GmbH, kotipaikka Hodenhagen (Saksa),

Josef Van Baal GmbH, kotipaikka Krefeld,

Kleinvoigtsberger Elektrobauelemente GmbH, kotipaikka Großschirma (Saksa),

Kniggendorf & Kögler GmbH, kotipaikka Laatzen (Saksa),

Liebherr-Components Kirchdorf GmbH, kotipaikka Kirchdorf (Saksa),

Max Hilscher GmbH, kotipaikka Dornstadt (Saksa),

Mora Metrology GmbH, kotipaikka Aschaffenburg (Saksa),

Norsystec – Nohra-System-Technik GmbH, kotipaikka Nohra (Saksa),

Otto Littmann Maschinenfabrik – Präzisionsmechanik GmbH, kotipaikka Hampuri,

Provertha Connectors Cables & Solutions GmbH, kotipaikka Pforzheim (Saksa),

Roland Merz, kotipaikka Ober-Ramstadt (Saksa),

Schwing-Stetter Baumaschinen GmbH, kotipaikka Wien,

SML Maschinengesellschaft mbH, kotipaikka Lenzing (Itävalta),

ThyssenKrupp Steel Europe AG, kotipaikka Duisburg (Saksa),

Windmöller & Hölscher KG, kotipaikka Lengerich (Saksa).